

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac Ex Probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1713

Caput II. De Confirmatione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42545

houorem, & tum inscribat libro baptismali verum patrinum Catholicum; notet autem hæreticum fuisse tantum rethem: Quod si nullum timeatur incommodum, melius est omittere omnino patrinum, quam adhibere hæreticum, quia præceptum adhibendi tum tantum obligat, quando potest haberi idoneus. *Tamb. c. 4. §. 2. n. 6.*

Denique Parochus baptizans utiliter facit, 1. Si adstantibus breuiter explicet significationem ceremoniarum. 2. Si moneat parentes, imprimis ne infantes faciant secum in lecto cubare ante unum vel alterum annum, quia periculum est in somno opprimendi vel suffocandi: deinde ne committant improbis nutricibus, vel postea hæreticis Magistris: præterea prolibus adultioribus significant diem Baptismi, tum ut sciant ætatem suam, tum etiam ut illum diem piè celebrent, more Majorum. Baptizaturus autem ante omnia formet intentionem faciendi, quod Christus instituit, vel quod facit Ecclesia.

CAPUT II.

De Confirmatione.

DUBIUM I.

Quid sit, & qua ejus materia & forma.

Resp. I. Confirmatio est unctio Chrismatis 374. sub præscripta forma verborum, in fronte baptizati, ab Episcopo; quæ is ex Christi institutione, gratiæ augmentum & robur accipit. »

Resp. II. Materia ejus remota essentialis est Chrisma, confectum ex balsamo & oleo olivarum,

rum,

rum, benedictum ab Episcopo. Ita commun.

»Doct. Unde resolves

» I. Non sufficit solum balsamum, ut voluit

»Canus: nec solum oleum, ut voluit Caj. Sotus,

»Nav.

» II. Etiam benedictio Episcopalis est de essen-

»tia, ut habet communis contra Caj. ideoque

»nullâ delegatione, sive Episcopi, sive Papæ, sim-

»plex Sacerdos potest conficere chrisma. Kon. d.

»72. n. 3. dub. 1. 6. 4.

» III. Perinde est ad substantiam Sacramenti,

»sive chrisma sit novum, sive vetus; licet gravi-

»ter peccet, qui utitur alio, quàm novo, id est, illo

»anno consecrato: In quem finem quorundam in

»die Cœnæ consecratur, veteri combusto.

» Resp. III. Materia proxima, est unctio in fron-

»te, per manum Episcopi, (unde etiam hoc Sa-

»cramentum, manus impositio dicitur à S. Luca

»Act. 8.) in formam Crucis facta: Quæ omnia

»sunt de necessitate Sacramenti, ut habet com-

»munis. Unde resolves,

» I. Etsi ex necessitate præcepti unctio fieri de-

»beat pollice manus dextræ; valida tamen esset,

»si fieret digito etiam sinistræ manus; quia verè

»fieret per impositionem manus Episcopalis, ita

»Præp. & alii contra Suar. Peccabit tamen Epi-

»scopus graviter contra universalis Ecclesiæ mo-

»rem, V. Ley. hic cap. 2. & Escob. t. 7. E. 3. ubi do-

»cet probabile esse non peccare mortaliter.

» II. Probabile est, requiri ad valorem Sacra-

»menti, ut unctio fiat ab Episcopo immediate,

»nullo instrumento mediante. Ita Fill. & Laym.

»contra quosdam, quia debet fieri per imposi-

»tionem manus. Escob. t. 7. E. 3.

Resp.

Resp. IV. Forma vera & necessaria, in Eccle-
 sia latina est : Signo (ut habet Trid.) vel Consigno
 (ut habet S. Tho.) te signo crucis , & confirmo te
 chrismate salutis , in nomine Patris &c. In qua , u
 trum de essentia sit, ut utraque actio, signandi &
 unguendi, expressè significetur, disputant Scho
 lastici, Laym. & Fill. t. 3. d. 10. Kon. l. c. a. 4. Dian.
 R. 27.

A D D E N D A.

375.

Q. 70. Quid præterea sit notandum circa ma-
 teriam & formam Confirmationis. R. seqq.

§. 1. Certum est oleum pertinere ad mate-
 riam essentialem hujus Sacramenti : intelligitur
 autem oleum olivarum , ut cum S. Th. & aliis
 notat Aversa q. 72. l. 3. §. Tercio. Et quamvis
 probabilius sit, etiam balsamum esse partem es-
 sentialem materiz, tamen sententia dicens re-
 quiri tantum ex præcepto, probabilis est, quam
 præter Cajet. Sot. Nav. tenent Covar. Vivald.
 Vict. Valent. Zanard. & alii apud Dian. p. 3. t. 4.
 R. 23 & Avers. supra. Ratio petitur ex Cap. Pa-
 storalis. De Sacram. non iterand., ubi inn. III.
 interrogatus de confirmato in solo oleo, dicit
 nihil esse iterandum, sed cautè supplendum,
 quod incautè prætermisissum fuerat. Nec obstat,
 quod Florent. dicat materiam esse Chrisma con-
 fectum ex oleo & balsamo, nam etiam dicit ma-
 teriam Eucharistiz esse vinum aqua mixtum;
 item materiam Pœnitentiz etiam esse satisfac-
 tionem, satis autem constat, quod non sint
 materia essentialis, hinc concludit Dicast. hic
 n. 29. balsamum non requiri ad valorem sed
 tantum ex præcepto, non purè ecclesiastico, sed
 divi-

divino Christi, quod colligimus ex antiqua traditione Ecclesiz & PP.

376. §. 2. Si haberi non posset Chrisma ex oleo & balsamo, non peccaret, qui in articulo mortis confirmaret aliquem solo oleo infirmorum, quia opinio eorum, qui dicunt sufficere solum oleum, secundum dicta, est probabilis, ergo in casu necessitatis licitum est secundum eam procedere, Gob. in Exp. t. 2. n. 744. & constat ex dictis à n. 104.
377. §. 3. Sufficit balsamum cujuscunque regionis, dummodo sit in ea quantitate, ut det sui odorem, quamvis in singulis partibus olei non sit aliquid balsami, Con. Bonac. Gob. n. 745.
378. §. 4. Quamvis communior & probabilior sententia sit cum *Platel.* p. 5. n. 153., quod simplex Sacerdos, nequidem ex commissione Papæ, possit consecrare Chrisma pro Confirmatione, tamen *Caj. Valent. Barb. Gob.* supra aliisque apud *Avers.* f. 2. §. *Adhuc.* probabiliter contradicunt, si enim potest confirmare, cur non consecrare Chrisma ad confirmandum?
379. §. 5. Probabilius videtur, quod Sacerdotes Episcopo necessarii sint ad benedicendum Chrisma, nã in Rituali Romano dicitur de illis, quod sint & testes & cooperatores, jubenturque ipsi post Episcopum insufflare, signare, osculari ampullam &c non item Diaconi & sub-Diaconi, qui vocantur ministri tantum & assistentes.
380. §. 6. Opinio *Henriq. Vivald.* & aliorum, qui putarunt unctionem fieri posse medio aliquo instrumento, non videtur probabilis, quamvis probabilem agnoscere videatur *Dicast.* n. 151., nam partialis materia Confirmationis vide-

videtur esse impositio manûs Episcopalis, per quam solam initio ab Apostolis collatam Confirmationem, docent S. Thom. Scot. Gabr. Sos. Suarez, Dicast. n. 66. aliique apud Aversam s. 1. §. Teriò. contra Bellarm. & alios. Nec obstat, quòd Can. Si quis suadente diabolo. dicatur esse manûs injectio, si alium fuisse verberem, nam respectu illius Canonis etiam dicor injicere manum, si Clericum petam lapide vel conspuam; ergo patet ampliore modo ibi sumi, uti rectè Aversa s. 3. §. Ad. Ubi addit, si Episcopus laboraret pollice dextræ manûs, ungere posse alio digito. Addunt Nugn. Dian. Dicast. n. 149. non satis constare, quòd mortaliter peccaret Episcopus, si absque causa uteretur alio digito, quàm pollice dextræ.

§. 7. Pro explicandis variis Canonibus Con- 381.
 cilliorum & dictis SS. PP., notandum est cum Gorm. hîc n. 1. varias ab initio Ecclesiæ fuisse manuum impositiones: 1. Erat curativa, de qua Marci ult. Super ægros manus imponent & bene habebunt. 2. Reconciliativa, cum qua dabatur absolutio sacramentalis pœnitentibus, præsertim publicis. 3. Ordinativa, per quam ordinabantur Ministri Ecclesiæ. 4. Confirmativa, per quam conferebatur hoc Sacramentum Confirmationis. Similiter varix fuerunt unctiones, 1. erat Altarium, Calicum, & aliorum pro usu Ecclesiæ. 2. Baptizatorum in vertice. 3. Exorcizandorum, ad expellendum dæmonem. 4. Ordinandorum in vertice & digitis. 5. Moribundorum, quæ est extrema Unctio. 6. Confirmandorum, de qua hîc egimus.

§. 8. Per formam Confirmationis apud La- 382.
 Tom. V. R. tinos

tinus significari debeat, saltem ex præcepto
 1. Persona confirmantis, saltem implicite. 2.
 Actus, tam signandi per formam Crucis, quam
 unguendi per sacrum Chrisma. 3. Persona con-
 firmandi. 4. Unitas divinæ essentia. 5. Trini-
 tas personarum, *Dicast. à n. 74. Aversa f. 3. §.*
Secundò. & rationem dat S. Thom. q. 72. a. 4., cui
 significari debeat unitas essentia, Trinitas per-
 sonarum & Crucis signum, quia cum Confirma-
 tio fit ad plenitudinem reboris fidei in Bap-
 tismo acceptæ, per hanc debuerunt iterum præ-
 cipua illa Mytheria iaculcari; itemque præferti
 Crucis signum, in quo Christus triumphavit,
 velut prima tessera & insigne Christianorum,
 nam baptizati, per characterem hujus Sacra-
 menti specialiter consignantur in milites Chri-
 sti, cum per Baptismum sint tantum domesti-
 ci, sive Ecclesie filii. Videri possunt hæc fusius
 apud *Suar. d. 33. f. 5.* & breviter apud *Dian. p. 3.*
t. 4. R. 27.

383. §. 9. Forma apud Græcos est, Signaculum dona-
 tionis spiritus S. omisso verbo, pro more Græcorum
 & sensus est, hoc signo donantur munera Spi-
 ritus S., uti latè *Arcud. l. 2. c. 6.*, qui c. 7. etiam fusi-
 probat hanc formam esse validam, & contineri
 omnia, quæ requiruntur ad essentiam; Quod et-
 iam declaravit *Urbanus VIII.* apud *Illsung.* de Sa-
 cram. n. 7., tenentque etiam alii; quos refert *Ill-*
de Confirmatione n. 41. Ibidem ostendit *Arcu-*
dus, quamvis Græci ungant etiam oculos, nar-
 os, aures, pectus, manus, pedes, tamen ex eorum
 mente opus non esse ungre nisi frontem. Idem
Arcud. c. 1. ostendit hoc Sacramentum à SS. PP.
 aliquando vocatum esse impositionem ma-
 num; Illius autem veritatem probat c. 3.

Scriptura; & c. 4. ex SS. PP. Cap. 5. ex eisdem PP. evincit materiam ejus esse ex oleo & balsamo: Quod autem characterem imprimat, ostendit c. 17. Denique quod iterabile non sit, probat c. 18. & seqq. Atque inde rectè inferitur, si confirmatus moreretur, ac à mortuis suscitaretur, non esse denuo confirmandum, uti nec denuo baptizandus vel ordinandus esset, quia anima retinisset characteres illos, aliud tamen est de Matrimonio cum uxore sua, quod iterum contrahi deberet, quia omnino defuisset, uti dicitur suo loco.

De mutationibus substantialibus vel accidentalibus materiz aut formæ Confirmationis, videri possunt dicta à n. 18. 21. 23. 29. 44. Quando nam autem sit institutum hoc Sacramentum, dictum est n. 3.

DUBIUM II.

Quis Minister, & quod subjectum.

Resp. I. Minister ordinarius validæ Confir-
mationis, est solus & omnis Episcopus, et
iam excommunicatus vel hæreticus: ex com-
missione autem, vel delegatione Pontificia, et
iam simplex Sacerdos. Est communis. V. Lay. l. 5.
s. 3. c. 6. Bon to. 1. d. 3. p. 2. Unde resolves

I. Etsi Episcopus graviter peccet, si vel in alie-
na dicecesi, vel sibi non subditos confirmet sine
propriæ Episcopi consensu, saltem tacito, pro-
pter defectum jurisdictionis, valida tamen est
Confirmatio, quia ista non requiritur necessita-
te Sacramenti, sed præcepti tantum.

II. Excusatur à peccato Episcopus, si ex alia
dicecesi accurrentes confirmet, quia præsumi-
tur tacitus consensus alterius Episcopi, cui id-
gratum esse censetur: præsertim si consuetudi-

R 2

MO

ne ita receptum sit, vel à proprio agrè confir-
 mari possint. Ità contra Bon. d. 3. de Sac. docet
 Tann. in 3. p. d. 4. dub. 3. Sa V. Confirmatio & alii.

III. Peccat graviter Episcopus, si longo tem-
 pore non confirmet, quia subditos ingenti bo-
 no privat.

Resp. II. Validè confirmantur omnes, & soli
 baptizati nondum confirmati. Ratio est, tum ex
 illo Act. 2. *Replevit totam domum*: tum ex usu &
 traditione Ecclesie: tum quia omnes indigent
 ejus effectu, & sunt capaces. Licitè verò confir-
 mantur iidem, qui validè, dummodo constet
 non ponere obicem, sive Sacramento sive ejus
 effectui. Ratio patet ex dictis. Unde resolves

I. Etiam infantes, & rationis impotes, validè
 hoc Sacramentum suscipiunt.

II. Et si quoad infantes, consultius sit, differre
 usque ad rationis usum; tum ob reverentiam
 Sacramenti, tum ob periculum iterationis, tum
 ob Ecclesie usum: nihilominus ob rationabi-
 lem causam etiam antè iis licitè datur, v.g. si ti-
 meatur diuturna absentia Episcopi, vel hic ad
 ista loca rardè veniat: item si infans sit in pericu-
 lo mortis, (in quo quidam dicunt debere dari)
 denique si sit filius Principis. Lay. l. c. Fill. tr. 3. c. 2.

III. Etiam perpetud amentes (præsertim si a-
 liquando usum rationis habuerint) licitè con-
 firmantur, et si per accidens nunquam sint spi-
 ritualiter pugnaturi. Ita Suar. Fill. Lay. l. c. Kon.
 q. 72. a. 8. n. 83.

A D D E N D A.

385. Q. 71. Quid præterea notandum sit circa Mini-
 strum & subjectum Confirmationis. & seqq.

§. 1.

§. 1. Quamvis aliquibus Abbatibus fuerit concessa potestas exercendi omnia Pontificalia exceptâ tantum collatione Ordinum, consecratione altarium & ecclesiarum, tamen declaravit Greg. XIII. apud Lugo in Resp. Moral. l. 1. dub. 7. non comprehendendi facultatem confirmandi, Gob. tr. 2. n. 750. Potestque etiam videri *Arcudius* l. 2. à c. 11. usque ad 17., ubi contra *Photium* & aliquos Græcos probat solum Episcopum esse Ministrum ordinarium, Presbyterum verò esse tantum extraordinarium.

§. 2. Dicendum est contra *Ledes.*, quòd solus 386.
Papa possit simplici Sacerdoti committere collationem Confirmationis, *Aversa* q. 72. s. 5. §. Et ex his. *Castrop.* tr. 20. p. 9. n. 4. Estque falsum illud principium, quòd Episcopus possit, etiam in extraordinariis, totum hoc pro sua Diocesi, quod potest Papa pro tota Ecclesia, præsertim si vera est sententia communior, quæ dicit Episcopos habere jurisdictionem & potestatem suam, à Christo quidem, sed mediatè, per Papam.

§. 3. Episcopus venialiter peccat, si confir- 387.
met necdum ipse confirmatus; confirmat tamen validè, quia hæc potestas non fundatur in Sacramento vel caractere Confirmationis, sed Ordinis Episcopalis, ideòque debet Episcopus esse consecratus. *Dian.* in Comp. V. *Confirmatio.* n. 13. *Gob.* n. 751.

§. 4. Episcopus tenetur suis expensis circum- 388.
ire ad confirmandum, nisi longa & rationabilis consuetudo fecerit jus exigendi illas expensas, *Gob.* n. 752. Quòd si ad octo vel decem annos differat circumire & ministrare hoc Sacramentum, peccat graviter, nisi excuset mo-
R 3 ralis

raus impossibilitas ; *Nec obstat, quod qui omittit suscipere, non peccet, nam etiam fidelis o-mittens saepius confiteri vel communicare per annum non peccat, & tamen mortaliter peccat Parochus volens ei in his ministrare, ergo similiter Episcopus. Et ratio utriusque est, quia ad hoc tenentur ex officio & stipendio, Dicast. n. 141. Si tamen adsit rationabilis causa omittendi, non est damnandus, qui ad tres vel plures annos differt, Pax-Jord. Gob. n. 753.*

389. §. 5. *Nugus putat Episcopum peccare mortaliter, si confirmet extra ecclesiam, sed meritò à mortali excusant Palud. Suar. Praeposit. Bonac. Dian. apud Aversam l. 3. §. Quintò. Imò Dicast. n. 142. absolute dicit Confirmationem conferri posse extra ecclesiam. Nec opus est, ut confirmans vel Confirmandus sit jejunus, nam Caput, Ut Jejunii. De consecrat. dist. 5. id statuens solum habet vim consilii, estque jam abrogatum, Aversam. Gob. n. 769. Habetque etiam usus, ut Confirmatio detur, etiam si sit dies ferialis: mos autem dandi à prandio improbatur ab aliquibus, sed si justa causa adsit, improbari non debet: saltem collatio Confirmationis manè incepta continuari potest in longum tempus post prandium, si adsit magnus numerus confirmandorum.*

390. §. 6. *Si commodè possint, deberent Episcopi confirmare etiam in carcere illos, qui educendi sunt ad supplicium, si petant; item infantes jam morituros, S. Th. S. Bonac. Dicast. num. 93. Gob. n. 760. 768. 769. Imò Bonac. & Quintanadocitans plures apud Gob. n. 771. dicit mortaliter peccare Episcopos, si moribundum vel suspendendum petentem non confirmat, sed Escob.*

F. Lugo

F. Lugo de Sacram. l. 3. c. 3. & alii probabiliter negant esse mortale, imò nullum peccatum est, tum quia communiter excusat incommoditas talibus ministrandi hoc Sacramentum cum solennitate debita, tum etiam, quia jam non est consuetudo, ut fiat.

§. 7. Etiam illos perpetuo amentes, qui nunquam usum rationis habuerunt, posse confirmari, docent Suar *Henriq. Laym. Con. Dicast. n. 92. contra Sotum, Valent. Merat.*, sed attendi debet consuetudo, quam tamen aliqui dicunt, non obligare, si alicubi sit non confirmandi, quis hoc pender à libera voluntate Episcoporum. Pro infantibus, melius est expectare usum rationis: in locis tamen Missionum & inter hæreticos, quò rariùs veniunt Episcopi, convenienter confertur etiam infantibus, *Verjuys tr. 17.*, nam & Græci, teste *Arcudio l. 1. c. 13.*, statim post Baptismum infantibus conferunt Confirmationem.

§. 8. Si quis afferat dimissoriales ex alia dicecesi pro Ordinibus vel prima tonsura hic suscipienda, Episcopus noster licitè eum confirmat, quia cum Confirmatio prærequiratur, etiam ad hanc censetur consentire Episcopus dimittens, *Henriq. Zambr. Laym. Dian. p. 3. t. 4. R. 24. Dicast. n. 130. Contra Bonac. de Sacram. d. 3. p. 2.* Quòd si ad accipiendam Confirmationem conveniant ex aliis Dicecesibus sine speciali licentia, *Bonac. n. 20. Dicast. à n. 123.* dicunt eos non posse confirmari ab Episcopo alieno, quia non habet jurisdictionem in non subditos, sed rectè contradicunt *Henriq. Præpos. Laym. Barb. Tann. Cass. Sa, Aversa l. 5. §. Quintò. Burgh. Cent. 3.*

R. 4

cas.

cas. 97. *Delbene de Imm. Eccle. c. 11. dub. 1. f. 1. n. 20.*, idque fieri posse sine ullo scrupulo, docent *Dian. p. 4. r. 4. R. 50. & Steph. t. 5. d. 3. n. 1.*, quia hoc ratum & gratum est aliis Episcopis, ut probat praxis.

393 §. 9. Dubitans, an sit confirmatus, aut ad reditum, petere potest confirmari sub conditione, si non est confirmatus; requiritur tamen majus dubium, quam pro Baptismo, quia Confirmatio non est ita necessaria, *Nugn. Bardi, Schild. t. 6. c. 3. Gob. n. 763.*

394

DUBIUM III.

Quæ Confirmationis necessitas, & Ceremonia.

» **R**esp. I. Non est necessaria ad salutem necessitate medii, neque, per se, præcepti. Est communis *S. Thom. & aliorum*, contra *Scot. & Sylv.*
 » Ratio, tum quia Ecclesia non urget ejus susceptionem ullis pœnis; tum quia nec ex Scriptura, nec traditione, neque sine aut institutione Sacramentale præceptum colligitur: Et Canones qui in contrarium afferuntur, satis explicantur de necessitate ad melius esse.

» Dixi, per se, quia per accidens aliquando potest esse necessaria ad salutem, ex præcepto charitatis sui, vel proximi, vel alio, v. g. ad cavendum scandalum; vel ratione conscientiz, quæ quis valde matuit, ne in tormentis deficiat sine hoc Sacramento. *Unde resolves*

» I. Negligere hoc Sacramentum, secluso scandalo & contemptu, non est mortale, *Suar. Lay. vol. 5. t. 3. c. 5. Bon. d. 3. q. 1. p. 2. ubi ex aliis multo*

tio

tis docent, nullum esse præceptum illud susci-
piendi.

II. Et si omissio ex contemptu, v. g. si quis id
nihil faciat, aut puerile, aut vile habeat, sit
mortalis, talis tamen non censetur esse, cum
quis ejus oblatam occasionem, quam postea
non facile habiturus est, negligit. Ita commun.
contra *Sylv. V. Tol. l. 2. c. 4.*

III. Præceptum, quod habetur in *Trid. sess. 23. c. 4. de reform.* non ligat omnes, cum sit hypo-
theticum, sed tantum ordinandos vel initi-
andos primâ censurâ. Cujus omissionem non esse
mortalem, contra *Tan. docet Henr. Valent. Suar. d. 38. f. 1. & Nav. manual. cap. 22.* qui addit, ne-
quidem Episcopum peccare mortaliter, ordi-
nando non confirmatum; aut si ipse non confir-
matus ordinet. *Vid. Regim. lib. 28. cap. 3.*

Resp. II. Circa ceremonias Confirmationis,
scienda sunt sequentia,

I. Et si servandi sint ritus in Pontificali præ-
scripti, peccetque graviter Episcopus, si confir-
met sine pluviali, mitra, vel pedo, uti & si Ordi-
nes sacros conferat cum solis indumentis *Mis-
sa, Dian. p. 7. t. 10. R. 31.* non tamen semper erit
mortalis alicujus omissio, v. g. alapæ, aut cerei.
Potest autem conferri loco quovis decenti, et-
iam extra Ecclesiam; & à prandio non jejunis,
omni anni tempore.

II. Sub gravi culpa, ut docet *Nav. manual. c. 22.*
ex communi, requiritur Patrinus; isque unus
tantum (licet *Tol.* duos admittat) qui si confir-
matus non sit, peccat graviter, secundum com-
munem: (*Escob.* tamen ex *Kon.* docet, non esse
mortale) quod probabile esse docet *Quintan. t.*

»2. s. 7. imò nullum, si fiat in necessitate, & non
 »contrahit cognationem, ut docet Sanch. SUAV.
 »contra Sylv. Sa, & alios. Debetque esse diversus à
 »Patrino Baptismi, saltem extra necessitatem (li-
 »cèt cum Bon. & Hurt. id neget Quint. s. 7. & 14.
 »& secus facientem non peccare mortaliter, di-
 »cat Dia. p. 3. t. 4. R. 21.) & non Monachus (nisi
 »factus Episcopus) Admitti tamen & illos, & Mo-
 »niales posse sine culpa, docet idem Quint. s. 18.
 »nisi in eorum Religione sit prohibitum, co au-
 »tem nomine non excludi Mendicantes, notat
 »Kon. & alii quinque, cum Dian. p. 9. t. 6. R. 32. Nec
 »refert, seclusà consuetudine, num vir sit aut
 »fœmina. Neque etiam contrahit obligationem
 »instruendi confirmatum, sed tantum cognatio-
 »nem spirituales cum eo, & ejus parentibus,
 »dummodo tamen eum tangat.

» III. Frons confirmati obliganda est fascià li-
 »neà, cruce notatà, gestandà uno, tribus vel sep-
 »tem diebus, pro consuetudine; illorà interim
 »fronte. Potest etiam, si ratio subsit, statim aufer-
 »ri, & frons ablui, ipsa autem comburi, vel hont-
 »stè asservari debet, nec ad profanos usus adhi-
 »beri, propter contactum chrisimatis; neque fol-
 »vens illam, contrahit cognationem. V. Prop.
 »in 3 p. 9. 2. a. 12.

» IV. Parochos teneri in librum referre nomi-
 »na confirmatorum & Patrinatorum suæ Paro-
 »chiz, (eamque curam ad Episcopos etiam per-
 »tinere) tum propter sciendam cognationem
 »spirituales, tum propter Ordines suscipiendos,
 »docet Quint. s. 11. ex Barbosa, &c. ac denique
 »licere mutare nomen in Confirmatione, *ibid.*
 »s. 10.

A D D E N D A.

Q. 72. Quid præterea notandum sit circa necessi- 395.
tatem & ceremonias Confirmationis. R. seqq.

§. 1. Fuisse olim præceptum ecclesiasticum, ut susciperetur Confirmatio, colligit *Dicast.* hic n. 105. ex variis Conciliis & dictis SS. PP., rectè autem docet dub. 10. cum communi, per desuetudinem nunc desisse illud præceptum, moti- vum tamen magnum non negligendi Confirma- tionem est, quod multùm per illam roboretur fides, & augeatur gratia; sententia enim com- munis habet cum *S. Th. Dian. p. 4. t. 4. R. 50.* *Aversa q. 72. l. 4. §. Tertio Dicast. n. 83.* per Con- firmationem, secundùm se, conferri majorem gratiam, quàm per ipsum Baptismum, quamvis Baptismus præ Confirmatione habeat privilegi- um remittendi poenam peccatis debitam.

§. 2. Ubi facile non haberetur Patrinus, potest 396.
omitti, secundùm *Gob. t. 2. n. 780.* Alii tamen meliùs suadent, ut unus tum sit plurium Patri- nus, *Gob. n. 786.*, posse enim unum etiam eã- dem die esse Patrinum plurium, rectè docet *Bar- bosa.*

§. 3. Patrinum Confirmationis designant Pa- 397.
rentes vel in eorum defectu Episcopus, *Gob. n. 788.* Potèstque Clericus in Confirmatione esse Patrinus, item Monachus respectu alterius Mo- nachi, *Barb. Castrop. Jordan. Quintanadv. Gob. n. 783.* Imò *Dicast. n. 145.* credit Religiosos men- dicantes etiam respectu externorum posse hic fa- cilius esse Patrinos, ed quòd non sit obligatio instruendi, uti docent etiam *Suar. & alii*: sed *Syn- odus Colon. sub Max. Henr. de Confirm. c. 3. §. 2.*
pag.

pag. 64. prohibet illos esse Patrinus, afferens esse obligationem instruendi; in quo consensit *Aversa* l. 5. §. Denique, si confirmandus non sit instructus, & desit alius, à quo instruatur.

398. §. 4. Confirmans potest per alium nomine suo assistentem, esse Patrinus illius, quem confirmat, uti à pari dictum est de Baptismo n. 353. Et si aliqua causa subsit, potest idem esse in Confirmatione Patrinus, qui fuit in Baptismo, aliàs deberet esse diversus, uti habet *Syn. Colon.* §. 1., ut sic cura & instructio confirmati pertineat ad plures.
399. §. 5. Hic Patrinus debet secundùm usum Ecclesie & ritum Pontificalis Romani esse ejusdem sexus, cujus est confirmandus, *Aversa*, §. 1n, & ita etiam statuit *Syn. Colon.* §. 3., addens, ut etiam non sit minor ætate, quia indecorum est, si minor majorem monendo vel corripiendo Patris vices obeat: Mandatque eadem *Synodus* §. 5., ut Patrinus & confirmandus non accedant induti armis; quod meritò ubique est observandum.
400. §. 6. Quamvis multi probabiliter dicant non contrahi cognationem, si assistat non confirmatus, tamen oppositum etiam valde probabile est, si enim confirmans non confirmatus contrahat, cur non assistens? *Nec obstat*, quod Canon dicit illum, qui confirmatus non est, non posse alium suscipere, nam Td, non posse. sæpe denotat tantùm prohibitionem, quod enim illicitum est, dicitur moraliter fieri non posse, uti cum aliis multis *Aversa* l. 5. §. Non., qui tamen malè addit, infidelem, si assistat, postea suscepto Baptismo habiturum cognationem, hoc enim manet rejectum ex dictis à n. 368.

§. 7. Ceremonia illa, ut confirmati non ex-
eant templo, priusquam acceperint communem
benedictionem ab Episcopo, non observatur,
quando est tantus accursus, ut alii aliis succede-
re debeant, *Laym. l. 5. t. 3. c. 7. Castrop. t. 20. p. 10.*
n. 12. *Gob. supra.*

§. 8. Ceremonias, quæ antecedunt, comi- 401.
tantur & sequuntur Confirmationem, accuratè
referunt & explicant *Bellarmin. de Confirm. c. 13.*
Castrop. p. 10. Scouille in Catechismo, de Con-
firm. à q. 35., qui videri possunt.

Denique etiam hic meritò debent Parochi 402.
populum monere, 1. Quòd Confirmatio iterari
non possit, (si tamen iteretur, quamvis peccetur
mortaliter, tamen non incurritur irregularitas,
quia jus hoc statuit tantùm in Baptismo.)
2. Quòd contrahatur cognatio spiritualis: unde
si Parochus habere non possit & in librum refer-
re nomina confirmatorum, parentum & Patri-
norum, saltem dum ineuntur Matrimonia, re-
netur inquirere & attendere, an contrahentes
fortasse non impediantur cognatione spirituali
hic vel in Baptismo contractâ.